



۱۴

چرا ناباروری مردان بیشتر شده است؟

۱۵

انقلاب در عکاسی بانصب ۱۶ حسگر روی يك دوربین

دره گردو دره بلا تکلیف!

۱۶



زندگی

دوشنبه ۲۶ خرداد ۱۳۹۹؛ شماره ۵۶۸۲



info@amejamdaily.ir

روابط عمومی: ۲۲۲۶۱۴۲

گرمخانه- شهرداری

قبادی از تهران:

از مسؤولان محترم شهرداری تهران درخواست می‌کنم فقط به جمع کردن معاندان و کارتن خواب‌ها و انتقال آنها به گرمخانه‌ها اکتفا نکنند. بهتر است آنها را برای برگرداندن به آغوش جامعه و خانواده‌شان آماده کنند.

حقوق- ناچیز

یک شهروند:

مستمری بگیر تامین اجتماعی هستم که به خاطر عدم همسان سازی حقوق‌ها حقوقی ناچیز دریافت می‌کنم. با این میزان حقوق امرار معاش و هزینه‌های هنگفتی که وجود دارد، نمی‌توان زندگی کرد. تهیه خورد و خوراک و دارو سخت است.

حریم- رودخانه

گل‌آراز تهران:

رستوران‌های حریم رودخانه فشم برای اجاره یک تخت به مدت یک ساعت، مبلغی به اندازه یکصد هزار تومان از مردم دریافت می‌کنند! این درحالی است که این مکان‌ها به صورت غیرقانونی به تصرف رستوران‌های حاشیه رودخانه درآمده‌است.

برداشت- از- بانک

چوادیان از تهران:

با توجه به کاهش ارزش پولی ملی و قدرت خرید مردم، انتظار می‌رود سقف برداشت از دستگاه‌های عابر بانک افزایش پیدا کند.

تورم- دو-رقمی

واعظی از ابر:

با حقوق کمتر از دو میلیون تومان و تورم دو رقمی چگونه امرار معاش کنیم؟ آیا مسؤولان دولتی با این حقوق می‌توانند زندگی کنند؟

قبض- گاز- و- برق

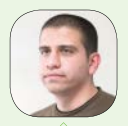
حامد از کر:

حدود یکی، دو سالی می‌گذرد که قبوض آب، برق و گاز از حالت کاغذی به صورت تلفنی یا اسام‌اسی درآمده است. این موضوع خوب است و به محیط زیست کمک می‌کند و کاهش هزینه‌های جانبی را هم ایجاد کرده است؛ اما این اتفاق یک بدی هم دارد. چند ماهی است که در قبوض گاز و برق، شاهد مانده بدهی هستیم. هزینه بدهی قبلی به هزینه مصرفی جدید اضافه می‌شود، در حالی که ما هر ماه هزینه‌ها را به موقع پرداخت می‌کنیم. بعد از مراجعه به اداره گاز یا برق و چک سیستمی، ماموران می‌گویند که اشتباه شده است و هزینه بدهی قبلی را کم می‌کنند؛ در صورتی که اگر به اداره برق و گاز مراجعه نکنیم، آنهاپی به اشتباهشان نمی‌برند. از ماموران اداره‌های برق و گاز خواهش می‌کنیم که در خوانی قبوض دقت لازم را به خرج دهند و هر ماه ما را به ادارات برق و گاز نکشاند.



در ماهی‌فروشی‌های تهران، برخی مغازه‌داران بدون هراس، کوسه و دیگر جانداران در خطر انقراض را می‌فروشند

حراج باله کوسه در تهران



محمدحسین خودکار

جامعه

اینجا به اقیانوس می‌ماند، اقیانوسی کف تهران، بَر خیابان مصطفی خمینی، راسته ماهی‌فروش‌های سرچشمه. ماهی‌فروش‌هایی که البته فقط شیرو و کپور و قزل‌آلا ندارند و در بساط بعضی از آنها همه جانور دریایی پیدا می‌شود؛ از صدف و خرچنگ گرفته تا هشت‌پا و شاه‌میگو یا همان لاپستر؛ جاندارانی که مصرف همه آنها از نظر شرعی حرام است. اینجا خیلی‌ها کوسه هم دارند، همان کوسه‌های خلیج فارس و دریای عمان که صیدشان ممنوع است و ۱۷ گونه از آنها نیز در معرض خطر انقراض قرار گرفته‌اند. ظاهراً از نظارت دولتی هم خبری نیست، چراکه خیلی از فروشندگان بازار سرچشمه فیله کوسه‌ها را خیلی راحت جلوی چشم مشتری گذاشته‌اند. در این راسته، باله کوسه هم پیدا می‌شود؛ محصولی که البته مشتریان خاص خود را دارد.

لا بسترها را داخل تشت‌های پرآب کنار میگوها چیده‌اند و کنار هم قرار گرفتن هیکل درشت و شاخک‌های بیرون زده از آب لا بسترها و چنگال‌های درهم فروخته میگوها، صحنه چندش‌آوری را خلق کرده‌است. اینجا بازار بهجت‌آباد است، یکی از تره‌بازهای معروف مرکز پایتخت در حوالی میدان هفت‌تیر که در میان غرفه‌های عرضه گوشت و مرغ و میوه آن، چند ماهی‌فروشی بزرگ هم پیدا می‌شود. انواع ماهی‌ها را در ظرف‌های یونولیتی داخل یخچال‌های درون مغازه چیده‌اند؛ از کیلکا و کولی و کفال شمال گرفته تا حلوا و سرخو و سنگسر جنوب. مغازه‌هایی که لا بستر یا میگو نیز دارند، آن را بیرون یخچال درون تشت‌های بزرگی جلوی چشم رهگذران قرار داده‌اند. مغازه‌دارهای بازار بهجت‌آباد متفق‌القول می‌گویند که این لا بسترها همگی در خلیج فارس صید شده‌اند، اما با وجود این قیمت‌شان از کیلویی ۱۸۰ تا ۲۶۰ هزار تومان نوسان دارد. از مغازه‌داری درباره وزن شاه‌میگوها سوال می‌کنیم و او پاسخ می‌دهد سنگینی هر لا بستر با توجه به سن و سال آن به ۷۰۰ تا ۷۰۰ گرم می‌رسد. این ماهی‌فروش همچنین توضیح می‌دهد که هر لا بستر فقط یک نفر را سیر می‌کند و به این صورت هر وعده لا بستر برای لاکچری‌بازهایی که به این جاندار دریایی خاص علاقه دارند، بین ۱۰۰ تا ۲۰۰ هزار تومان آب می‌خورد. از ماهی‌فروش سراغ کوسه، خرچنگ و هشت‌پا را هم می‌گیریم که با پاسخ منفی‌اش مواجه می‌شویم. بعد از او، از دیگر مغازه‌داران این راسته نیز درباره این جانداران دریایی پرس‌وجو می‌کنیم و سرانجام، با دست خالی از این بازار خارج می‌شویم. فقط یکی از فروشنده‌ها ما را راهنمایی می‌کند و می‌گوید این موجودات را می‌توانیم در راسته ماهی‌فروش‌های بازار سرچشمه پیدا کنیم.

باله کوسه با تخفیف ویژه

کف خیابان خیس آب است و در این بی‌آبی مملکت، جریان دائمی آب در راسته سرچشمه از پای آکواریوم‌های بزرگ به داخل جوی‌های داخل خیابان توی ذوق می‌زند. داخل این آکواریوم‌ها انواع و اقسام ماهی‌ها ریخته و علاوه بر آن، تعدادی ماهی‌های دریایی و پرورشی نیز درون و بیرون یخچال‌هایشان

می‌کند و وقتی وزن آنها را می‌کشد، می‌بینیم که همین چهار باله حدود ۶۰۰ گرم وزن دارند. اکبر باله‌هایش را کیلویی صد هزار تومان می‌فروشد و تاکید دارد این کوسه‌ها همه متعلق به خلیج فارس هستند. از او درباره جانوران دریایی دیگر مثل هشت‌پا، خرچنگ، لا بستر و صدف هم سوال می‌کنیم که او در پاسخ می‌گوید: «اینجا هر چیزی که بخواهید، برایتان پیدا می‌کنیم. فقط باید از قبل به من سفارش بدهید.» آن‌طور که این ماهی‌فروش تعریف می‌کند، بیشتر مشتریان باله کوسه و دیگر جانداران دریایی خاصش را چشم‌بامی‌های ساکن ایران به خصوص کارمندان سفارتخانه‌های این کشورها تشکیل می‌دهند. او البته توضیح می‌دهد باله کوسه را کیلویی ۲۰۰ هزار تومان به آنها می‌فروشد و به خاطر هموطن بودن برای ما تخفیف ویژه قائل شده‌است.

اقیانوس‌های کوچک سرچشمه

ساعت که از ۹ شب می‌گذرد، ابتدا خواربارفروشی‌ها، بعد موتورسازی‌ها و رفته رفته ماهی‌فروش‌های راسته سرچشمه مغازه‌هایشان را تعطیل می‌کنند. با این حال، هنوز چراغ روشن چند مغازه از دور به چشم می‌خورد و ما نیز سراغ صدف دریایی را از مغازه‌دارها می‌گیریم. ظاهراً این جانور دریایی در بساط هیچ‌کدام از این فروشنده‌ها پیدا نمی‌شود، اما همگی نشانی مغازه‌ای را می‌دهند که به قول خودشان اقیانوسی است از جانداران دریایی مختلف. نشانی این اقیانوس کوچک را از ماهی‌فروش‌های راسته سرچشمه می‌گیریم و کوچه به کوچه به دنبال آن می‌گردیم. داخل یکی از کوچه‌های فرعی، از انتهای کوچه نور چراغ روشن یک ماهی‌فروشی از دور به چشم می‌خورد. وارد مغازه که می‌شویم، می‌بینیم برخلاف ماهی‌فروش‌های دیگر نه خبری از ماهی است و نه تشت، آکواریوم، یخچال یا سایر ظروف نگهداری این ماهی‌فروشی خالی از ماهی، متعلق به پیرمردی

حکم شرعی مصرف کوسه و دیگر آبزیان

«مصرف گوشت تمام حیوانات آبی به استثنای ماهیان پولک‌دار و میگو حرام است.» این خلاصه‌ای از حکم شرعی فقه شیعه درباره مصرف جانداران دریایی است. این نکته را نیز از زبان یکی از مسؤولان پاسخ به سوالات شرعی دفتر مقام معظم رهبری می‌شنویم. او در پاسخ به استفتای خبرنگار جام‌جم می‌گوید: «در بین آبزیان، فقط مصرف ماهی و میگو حلال است، بنابراین حیواناتی مانند لاک‌پشت، خرچنگ، لا بستر، هشت‌پا و صدف دریایی حرام گوشت هستند.» به اعتقاد اکثر مراجع اصولاً مصرف بخش‌های مختلف گوشت ماهیانی که پولک داشته باشند، حلال است و اگر یک ماهی پولک نداشته باشد، مصرف بخش‌های مختلف آن حرام است. براین اساس چون کوسه پولک ندارد، مصرف باله و فیله آن حرام است.



یکی از ماهی‌فروشان بازار سرچشمه، ۶۰۰ گرم باله کوسه را به خبرنگار ما به قیمت ۶۰ هزار تومان فروخت



است خسته و خمور با ریش‌های وز و دندان‌های زرد شده. پیرمردی که قد کوتاه و هیکل خمیده‌اش او را داخل صندلی مدیریتی‌اش جمع کرده و کتی نه چندان نو نیز به تن دارد. در کنار او نیز پیرمردی دیگر با موهای بلند سفیدرنگ، ریشی تراشیده و سیلی نه چندان پر پشت روی یک صندلی چوبی قدیمی نشسته‌است. سراغ صدف دریایی را که می‌گیریم، پیرمرد اول جواب مثبت می‌دهد و پیرمرد دوم نیز سوار بر یک بالابر به زیرزمین مغازه می‌رود. جایی که انگار تمام اجناس این مغازه را آنجا جمع کرده‌اند. او دو سه دقیقه بعد با کیسه‌ای پر شده از چند صدف دریایی بالا می‌آید. بعد هم صدف‌ها را روی ترازو می‌گذارد و ترازو نیز وزن صدف‌ها را درست یک کیلو نشان می‌دهد. ۵۰ هزار تومان می‌پردازیم و سراغ هشت‌پا و فیله کوسه را از مغازه‌دار می‌گیریم. آنها نیز می‌گویند از هر دو جانور، بهترین نوعش را در بساطشان دارند و به ترتیب آنها را ۱۵۰ و ۱۰۵ هزار تومان می‌فروشند. پیرمردها همچنین ادعا می‌کنند اگر بخواهیم خرچنگ، ماهی مرکب و ستاره دریایی را نیز روزه گیر می‌آورند. هر دو مغازه‌دار به حرام گوشت بودن این جانوران ادعان دارند، ولی تاکید می‌کنند که خرید و فروش آن جرم سنگینی نیست و فقط گاهی ممکن است ماموران وزارت بهداشت از آنها ایراد بگیرند. یکی از پیرمردها توضیح می‌دهد: «ماموران بهداشتی معمولاً وقتی می‌بینند جنس‌های غیرمجازمان وزن کمی دارد، خیلی گیر نمی‌دهند. البته آنها می‌گویند اگر هم از این جانوران می‌آورید، فقط به رستوران‌ها و هتل‌های مورد تایید ما بفرشید و به مردم عادی ندهید.» صدف‌ها را برمی‌داریم و از ماهی‌فروشی خارج می‌شویم. اما حرف آخر پیرمرد فخرمان را حسابی مشغول می‌کند. همین که برخی ماهی‌فروشان بازار سرچشمه بدون ترس از نظارت، انواع جانداران دریایی حرام گوشت را عرضه می‌کنند و حتی بر کوسه‌هایی که صیدشان ممنوع است، چوب حراج می‌زنند. جالب این که همگی تاکید دارند هم کوسه‌ها و هم دیگر جانداران دریایی غیرمجازشان متعلق به آب‌های جنوب کشور هستند. یعنی نه تنها براساس هشدارهای بسیاری از کارشناسان محیط زیست، این جانداران دریایی از سواحل خلیج فارس و دریای عمان به کشورهای شرق آسیا قاچاق می‌شوند، بلکه مطابق ادعای ماهی‌فروشان تهران ته مانده لنج‌های قاچاق بر نیز به بازار آزاد داخل کشور راه می‌یابد. این وسط هم سازمان‌های نظارتی نه توان آن را دارند که با قاچاق گسترده این جانداران دریایی در آب‌های جنوب برخورد کنند و نه برایشان مهم است که بر خرید و فروش خرد آنها در بازارهای داخلی نظارت کنند. ✍

کوسه‌ها

قربانی شیلات

حرمت شرعی مصرف جانورانی مثل لا بستر، خرچنگ، هشت‌پا و صدف دریایی یک روی سکه بوده و روی دیگر سکه نیز ممنوعیت صید این جانداران است.

داوود میرشکار، مدیرکل دفتر حفاظت از زیست‌بوم‌های دریایی سازمان محیط زیست در این باره به جام‌جم توضیح می‌دهد که صدور مجوز صید انواع جانداران دریایی به عهده سازمان شیلات ایران است و این سازمان، به جزی انواع ماهی فقط برای صید میگو و لا بستر مجوز صادر می‌کنند. قانون در برابر صید ضمنی این آبزیان سکوت کرده‌است و به همین دلیل، صیادان با سوءاستفاده از این خلأ قانونی، جانداران دریایی حرام گوشت را به بازارهای داخلی عرضه می‌کنند. اما این صحبت‌های او به جاندارانی غیر از انواع کوسه بازمی‌گردد؛ چراکه براساس مصوبه سال ۹۳ شورای عالی حفاظت محیط زیست صید همه انواع کوسه به هر شکل ممکن غیرقانونی است. میرشکار در این زمینه نیز توضیح می‌دهد کوسه هم مثل دیگر آبزیان گاهی به صورت ضمنی در تور صیادان گرفتار می‌شود و البته گاهی نیز صیادان به صورت غیرقانونی به صید هدف کوسه می‌پردازند.

به گفته او با وجود ممنوعیت صید انواع کوسه به اشکال مختلف، به دلیل تساهل سازمان شیلات، صیادان متخلف در اغلب موارد می‌توانند ادعا کنند کوسه‌ها را به صورت ضمنی شکار کرده‌اند و در این صورت، خود را از چنگال قانون رها کنند. البته میرشکار توضیح می‌دهد اگر ماموران بگان حفاظت محیط زیست در ساحل، کوسه‌های صید شده را از متخلفان کشف کنند، با آنها برخورد می‌شود، اما چون نظارت بر صید روی دریا با سازمان شیلات است و این سازمان نیز توان کافی بر رصد نقاط مختلف دریا را ندارد، صیادان کوسه به راحتی مرتکب تخلف می‌شوند. مدیرکل دفتر زیست‌بوم‌های دریایی سازمان حفاظت محیط زیست همچنین ادعان می‌کند که ماموران این سازمان هیچ نظارتی بر بازارهای ماهی‌فروشی پایتخت به عنوان یکی از مراکز عرضه کوسه ندارند. او البته بازم در این زمینه توپ را به زمین سازمان شیلات می‌اندازد و می‌گوید: نظارت بر بازارهای ماهی‌فروشی به عهده حراست سازمان شیلات است. البته همکاران ما در یگان حفاظت محیط زیست نیز معمولاً بر بازارهای زنده‌فروشی حیات وحش نظارت می‌کنند، اما چون ماهی‌فروشان متخلف، کوسه‌های فروشی خود را جلوی چشم نمی‌گذارند، در بیشتر موارد ماموران متوجه وجود این کوسه‌ها در بازارها نمی‌شوند. این اعتراف میرشکار نشان می‌دهد که هر دو سازمان شیلات و محیط زیست تا چه حد در نظارت بر بازارهای ماهی‌فروشی ضعف دارند و همین ضعف نظارتی چه مقدار دست متخلفان را باز گذاشته‌است. میرشکار البته زیر بار این ضعف نظارتی نمی‌رود و تاکید دارد سازمان شیلات باید نظارت خود را بر صیدهای غیرقانونی در دریا تقویت کند. ولی آنچه مسلم است این که همواره برای اجرا نکردن قانون می‌توان هزاران بهانه تراشید و توپ را مدام به زمین سازمان‌های مختلف انداخت. ✍